

DE KWESTIE

V.l.n.r. de ministers Koolmees (Sociale Zaken), Hoekstra (Financiën) en Blok (Economische Zaken) tijdens hun toelichting op de verlenging van het steun- en herstellapakket voor banen en economie, afgelopen donderdag. FOTO ANP/HH

OPINIE Robert De Boeck, directeur Antea

Trek overheidsinfinuus uit kansloze bedrijven

Voor een deel van ondernemend Nederland was corona een zegen. Bedrijven die er voor de coronacrisis al slecht voor stonden en al lang failliet zouden zijn gegaan, zijn nu overeind gehouden door de tsunami aan staatssteun. Bedrijven die door een gebrek aan innovatie en digitalisering geen perspectief op langere termijn hebben, worden kunstmatig in leven gehouden. Staatssteun is goed, maar wees selectief. Steun is geen *free ride*. Geld is niet gratis. De steun zal straks via belastingverhogingen door iedereen (burgers en bedrijven) na de crisis moeten worden terugbetaald. Ook kleinere bedrijven die nu net het hoofd boven water houden, worden met deze lastenverhoging geconfronteerd.

Aanpassen

Steun blokkeert de nodige doorstroming op de arbeidsmarkt en verhindert innovatie en vernieuwing. Staatssteun zorgt ervoor dat het personeel in noodlijdende sectoren niet beweegt richting kansrijke sectoren. Zoals Darwin al zei: niet de sterkste van een soort zullen overleven, maar zij die zich het meeste aanpassen aan de nieuwe omstandigheden. Dat is bij ondernemingen in een crisis niet an-

Ondernemers kunnen nog eens drie maanden rekenen op steunpakketten van de overheid. Het demissionaire kabinet trekt er nog eens zes miljard euro voor uit. Robert De Boeck vindt dat de overheid alleen bedrijven met perspectief moet helpen. „Staatssteun is geen recht.“

ders. Generieke staatssteun zet een rem op dit aanpassingsvermogen.

Staatssteun verhindert een gelijk speelveld voor bedrijven. MKB Nederland pleit zelfs voor kwijtschelding van de belastingschuld van bedrijven die geraakt zijn door Covid-19. Dat veroorzaakt oneerlijke concurrentie. Stel er zijn twee bedrijven actief in dezelfde sector. Bedrijf 1 heeft pre-corona fors geïnvesteerd in e-commerce en heeft de crisis daardoor goed doorstaan, mede omdat de winsten in de goede jaren niet zijn uitgekeerd aan aandeelhouders. Deze onderneming, die geen staatssteun heeft gehad, heeft alle belastingen op tijd betaald. Bedrijf 2 heeft nauwelijks geïnvesteerd, heeft in de pre-coronajaren daardoor hogere winsten behaald dan bedrijf 1 en heeft die winst volledig uitgekeerd aan de aandeelhouders. Door corona heeft

bedrijf 2 door niet te investeren in digitalisering een enorme klap gekregen en volop gebruik gemaakt van staatssteun. Als je dit bedrijf nu ook nog beloont door de belastingen kwijt te schelden, straf je in feite bedrijf 1 en breng je de concurrentiepositie van die onderneming, die veel meer perspectief heeft dan bedrijf 2, in gevaar.

Perspectief

In plaats van een generieke regeling zou een maatwerkpakket veel beter werken. De steun komt dan bij die bedrijven terecht die echt perspectief hebben. Zoals banken doen bij probleemposities. De bank huurt dan, op kosten van het bedrijf in kwestie, een extern bureau in om een doorlichting te doen met 2 cruciale vragen: 1. was het bedrijf pre-corona gezond? en 2. heeft dit bedrijf perspectief? Alleen als het

antwoord op die 2 vragen ja is, is de bank bereid door te gaan. De overheid zou een zelfde positieve quickscan als voorwaarde voor steun moeten hanteren.

Alleen met selectieve staatssteun voorkomen we de creatie van zombiebedrijven en komt de BV Nederland uiteindelijk beter uit deze crisis.

Robert De Boeck is directeur investeringsmaatschappij Antea

door
Joost van
Mierlo

IN HET VIZIER

Hoge prioriteit

Afgelopen zaterdag kreeg ik een bericht op mijn mobiele telefoon van de Britse nationale gezondheidszorg NHS. Ik behoorde tot een 'hoge prioriteitsgroep', zo werd me gemeld. Daardoor kon ik mijn voor half juni geplande tweede vaccin tegen het coronavirus vervroegd krijgen.

De 'hoge prioriteit' was minder zorgwekkend dan het klonk. Iedereen die ouder is dan vijftig – ook Nederlandse correspondenten in die leeftijdscategorie – wordt versneld opgeroepen. Het is een poging van de Britse regering om te zorgen dat op 21 juni – eerder aangekondigd als Nationale Bevrijdingsdag – alle resterende beperkingen ook daadwerkelijk worden opgeheven.

Die vaccins zijn goed geregeld in dit land. Met een paar klikjes had ik mijn oude afspraak gewijzigd en zo ben ik sinds deze maandagmiddag de gelukkige bezitter van twee vaccins.

De wereld is binnenkort weer mijn oester, zoals de Engelsen in navolging van Shakespeare zeggen, in de zin dat niets mij binnenkort meer in de weg wordt gelegd.

Er is sprake van een duidelijke omslag in het land. De officiële regels zeggen dat er in winkels, musea en als men in een pub rondloopt nog mondkapjes moeten worden gedragen. En natuurlijk houden de Engelsen zich daaraan, want regels zijn nu eenmaal regels.

Maar met het echte opengaan van de pubs, waar sinds twee weken ook binnen wordt geserveerd, is de omslag gerealiseerd. Dat is wat de Engelsen het

‘Je hebt geluk dat je hier woont’, zeggen ze

meest gemist hebben, zo hoor ik in mijn omgeving. Thuiswerken heeft zijn voordelen, maar niet naar de pub kunnen gaan, dat was een echte aderlating.

Dat geldt ook voor mijn eigen werk. De pub is de traditionele ontmoetingsplek om iemand te spreken. Het zorgt voor een ontspannen sfeer die communiceren vereenvoudigt. Nee, met alcohol heeft dat niets te maken, want de afspraken vinden stevast plaats op tijdstippen dat er koffie of – hoe Engels – thee wordt gedronken.

Er wordt overigens getwijfeld aan het afschaffen van de laatste beperkingen op 21 juni. Het aantal besmettingen is de afgelopen weken immers opgelopen door de komst van de uiterst besmettelijke Indiase variant. Maar als je niet in Bolton, Blackpool of Bedford woont, om maar eens wat haarden te noemen, dan merk je daar feitelijk niets van. In mijn district Mid Sussex is het aantal besmettingen al wekenlang op de vingers van een hand te tellen.

Het succes van het Britse vaccinatiebeleid wordt natuurlijk gezien als het ultieme bewijs van de wijsheid van Brexit. Ik word voortdurend aan de mouw getrokken door buurtgenoten die me triomfantelijk vragen hoever we in Denemarken achterliggen, want op de een of andere manier associëren veel Engelsen Dutch niet met The Netherlands, maar met Denmark.

Ik vertel hen dat er wordt gestreefd naar 1 september om alle beperkingen op te heffen. „Je hebt geluk dat je hier woont”, zeggen ze dan. En dat beaamt ik dan.